

De to måder, man før målte rådigheden på, er afløst her pr. 1. januar 1994, og ifølge de nye principper er det handlingsplanen, afgivelse af tilbud fra arbejdsmarkedsmyndighederne og de lediges reaktion på disse tilbud, der måler, om de ledige står til rådighed eller ikke står til rådighed. Det er altså ikke sådan en systematisk mistænkeliggørelse af de ledige, som der var under den tidligere regering; den vil aldrig blive indført under den nuværende regering.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg opfatter ministerens svar som en bekræftelse på, at de nugældende rådighedsregler rent faktisk efterleves.

Det betyder for mig, at den eneste måde, man yderligere kan gøre noget som helst for at konstatere faktisk rådighed på, er at tilbyde de ledige arbejde, og jeg vil bede ministeren bekræfte, at dette er tilfældet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne bekræfte, at den bedste måde at måle de lediges rådighed på er at give dem et job eller give dem en mulighed for at få uddannelse eller jobtræning, der fører til et job, og det er faktisk det, der er ånden i hele den arbejdsmarkedsreform, som vi har vedtaget, og som er trådt i kraft 1. januar 1994, og deri ændres ikke noget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 259

24) Til arbejdsministeren af:

Jette Gottlieb (EL):

»Kan ministeren oplyse om konkrete tilfælde af overophedning af arbejdsmarkedet, hvor et stigende arbejdskraftbehov på grund af u hensigtsmæssige rådighedsregler ikke er blevet opfyldt – med flaskehalsproblemer til følge?«

Skriftlig begrundelse

Enhedslisten er af samme opfattelse som Arbejdsmarkedsstyrelsen, nemlig at der ikke kan konstateres egentlige flaskehalsproblemer. At enkelte regioner aktuelt, men sporadisk, har mindre mangel på en meget specifik arbejdskraft, skyldes arbejdsgivernes manglende oprettelse af erhvervsfaglige uddannelser og mangel

på uddannelsespladser i det hele taget. Enhedslisten finder det derfor uforståeligt, at ministeren gennem skærpede rådighedsregler forsøger at løse et uddannelsesproblem.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er indlysende, at rådighedsreglerne som sådan ikke kan medføre overophedning af arbejdsmarkedet. Det, der skal sikres, er, at rådighedsreglerne ikke virker som en bremse, men tværtimod medvirker til et effektivt og smidigt arbejdsmarked.

I en periode med et økonomisk opsving er det klart, at der er større risiko for, at der opstår mangel på arbejdskraft inden for visse brancher, men den risiko kan bl.a. modvirkes ved, at rådighedsreglerne i højere grad understøtter fleksibiliteten på arbejdsmarkedet.

Der vil derfor ske en præcisering af de eksisterende regler om rimeligt arbejde, sådan at det bliver klart, at pligten til at overtage formidlet rimeligt arbejde omfatter arbejde, som den ledige kan varetage, eller som den ledige hurtigt kan kvalificeres til at varetage.

Udgangspunktet for arbejdsformidlingens formidling vil dog fortsat være, at man så vidt muligt finder den bedste mand eller kvinde til jobbet, og det vil gælde, uanset hvordan rådighedsreglerne er udformet.

Det betyder bl.a., at ledige ikke skal formidles over større afstande, hvis der findes ledige tættere på, som ved hjælp af et kortere kursus hurtigt kan opkvalificeres til at få de rigtige kvalifikationer. I det omfang, det er muligt, bør man således tilbyde næsten kvalificerede den nødvendige uddannelse eller rekvalificering frem for at formidle ledige, der bor langt fra arbejdspladsen. Arbejdsformidlingen har og vil fortsat have gode muligheder for at tilbyde næsten kvalificerede forskellige former for uddannelse og opkvalificering, hvis arbejdsgiverne melder ud i tilstrækkelig god tid.

Generelt skal der ikke være tvivl om, at arbejdsgivernes aktive medvirken er vigtig, når det drejer sig om at få tilrettelagt arbejdsmarkedspolitikken så hensigtsmæssigt og smidigt, som det overhovedet er muligt.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg forstår ministerens svar sådan, at det må konstateres, at flaskehalsproblemer stort set er ikkeeksisterende, og at den debat, der har været om det, har været betinget af nogle politiske hensigter og ikke af de faktiske realiteter på arbejdsmarkedet.